

ת"פ 18226/08/15 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד י

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18226-08-15 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
נ' י

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה פרקליטות מחוז תל אביב פלילי

נגד

הנאשם ד י

נוכחים:

ב"כ המאשימה מתמחה רועי חמדני ומתמחה איהב נופל

ב"כ הנאשם עו"ד סרגיי מורין

הנאשם בעצמו

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בביצוע עבירות החזקה וסחר בטובין מפרים לפי סעיף 60(א)(3) ו-4) לפקודת סימני מסחר [נוסח חדש], תשל"ב - 1972 (להלן: "הפקודה").

תמצית כתב האישום והכרעת הדין

2. בהכרעת הדין קבעתי, כי בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, היה הנאשם, בעליה ומנהלה של חברת --- בע"מ (להלן: "חברת --"), הגם שלא היה רשום ככזה, אשר הפעילה את החנות, הממוקמת ב-- (להלן: "החנות"). עוד קבעתי כי בתאריך 03.06.14 מכר הנאשם בחנות, חולצה מפרה, הנושאת את סימן המסחר של CHANEL לחיים מכלוף. כמו כן, כי בתאריך 06.07.14 החזיק הנאשם בחנות ובמחסן החנות שבבעלותו 153 פרטי לבוש מפרים (להלן: "הטובין, הפריטים, המוצגים") הנושאים סימני מסחר של החברות BURBERRY, CHANEL ו-LOUIS VITTON (להלן: "ברברי", "שאנל" ו"לואי ויטון" וכן "החברות"). במעשיו המתוארים החזיק הנאשם פרטי לבוש מפרים, לשם מסחר בהם ומכר פריט לבוש מפר.

ראיות לעונש

3. ב"כ המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (עת/1) ואת כתב האישום, הכרעת הדין וגזר הדין בת"פ 28983-10-13 (עת/2) (להלן: "התיק הקודם") לפיהם הורשע הנאשם ביום 24.11.2013 בכך שבחודש יוני 2012, ביודעין, החזיק ומכר הנאשם טובין מפרים לשם מסחר, לפי סעיף 60(א)(3) ו-4) לפקודה. בגין התיק

הקודם תלוי ועומד כנגד הנאשם מאסר מותנה בן 6 חודשים.

4. ב"כ הנאשם הגיש תעודות ממשרד הפנים בנוגע לכניסות ויציאות מישראל של הנאשם, של בנו ב' ושל בתו ב' (ענ/1), חוות דעת פסיכיאטרית בנוגע לנאשם (ענ/2), חוות דעת אורתופדית של הנאשם (ענ/3), תצהיר שהוגש לביטוח לאומי (ענ/4), מכתב ממעסיקו של הנאשם משנת 2001 (ענ/5), מסמכים רפואיים של הנאשם (ענ/6), צו מינוי של הנאשם כאפוטרופוס על אמו ומסמכים רפואיים של אמו (ענ/7) ופסק דין על דרך הפשרה בתביעה אזרחית (ת.א. 12865-08-14) לגבי תשלום פיצויים לחברות לואי ויטון ושאנל מיום 18.6.2018, לצד קבלות לחברת --- בדבר העברת המחאות על ידה (ענ/8).

טיעוני המאשימה לעונש

5. לטענת ב"כ המאשימה, הערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם זכות הקניין של בעלי הסימנים הרשומים וכן האינטרס הציבורי שבקיום חיי מסחר תקינים. בנוסף, הפנתה לפגיעה בתדמיתה של מדינת ישראל כמדינה אוכפת חוק, נוכח העובדה שקורבנות העבירה במקרה זה הן חברות בינלאומיות. ב"כ המאשימה הדגישה כי סימן מסחר הוא רכוש של אדם אשר עמל ופעל עד להכרתו ככזה, לכן השימוש בו ללא רשות מהווה גניבה לכל דבר ועניין. בנוסף הפנתה לרווח הכלכלי לצד סוג זה של העבירות. ב"כ המאשימה עתרה כי יקבע מתחם ענישה שבין מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר, בצירוף ענישה כלכלית.

6. בנוסף, הפנתה ב"כ המאשימה לתיק קודם, שם הורשע הנאשם בעבירת החזקה ומכירה של פרטים מפרים. על הנאשם הושת עונש של מאסר על תנאי, התחייבות וקנס וצינה כי ללא מורא, וחרף המאסר המותנה כנגדו, ועל אף שהתחייב במסגרת התיק הקודם לא לחזור על ביצוע העבירות, ביצע הנאשם את העבירות בתיק דנן זמן לא רב לאחר מתן גזר הדין. בנסיבות אלה, ביקשה למקם את הנאשם ברף העליון של מתחם העונש לו עתרה ולהטיל עליו עונש מאסר בפועל, במצטבר להפעלת עונש המאסר על תנאי מההתיק הקודם, עונש של מאסר על תנאי וקנס גבוה. כן עתרה להפעלת ההתחייבות מההתיק הקודם, ככל שזו נחתמה.

טיעוני ההגנה לעונש

7. ב"כ הנאשם טען כי דיוני ההוכחות בתיק זה לא נוהלו לשווא, שכן התגלה כי סך פרטי הלבוש הנקובים בכתב האישום מהווים חלק זעום ממכלול הסחורה שהוחזקה והוצגה למכירה בחנות. כמו כן, התברר כי החנות נמצאת בבעלותה של חברה בע"מ ולה מנהלים שאינם הנאשם ואלה לא נחקרו. בנוסף, בעת ניהול ההוכחות, התגלו כשלים בביצוע חיפוש על פי תנאי החיפוש שנקבעו בצו. עוד ציין שבהכרעת הדין נקבע כי כשלים אלו ישקלו לעניין העונש. ב"כ הנאשם טען טענות לעניין ההרשעה כטיעונים שבכוחם להקל על עונשו של הנאשם ובין היתר טענות בדבר כך שעל פי ענ/1, תעודות משרד הפנים לגבי יציאה וכניסה לישראל, לא הוא זה שטיפל ביבוא הסחורה מסין גם אם היה לו חלק בניהול החנות.

8. עוד טען ב"כ הנאשם כי במסגרת התיק הקודם היה מחובתה של המאשימה לשקול ולהציע לנאשם

הסדר מותנה, תוך שטען למקרה בו לבוטלו כתבי אישום בהם לא נשקל הסדר מותנה והוסיף כי נקבע כי המונח "רשאי", משמעותו "חייב" בכל הנוגע להסדר מותנה. לטענתו, לו היה נערך הסדר מותנה בתיק הקודם, לא היה מושג על הנאשם המאסר המותנה שאת הפעלתו מבקשת המאשימה. בנסיבות אלה עתר להארכת המאסר המותנה אשר הושת על הנאשם בתיק הקודם חלף הפעלתו תוך שטען עוד כי המאסר המותנה שהושת על הנאשם אינו מידתי והפנה לפסיקה אשר אף מלמדת על מקרים בהם הווארכו מאסרים מותנים גם כאשר אלה עמדו על תקופה אותה ניתן לרצות בעבודות שירות.

9. באשר לנסיבות ביצוע העבירה הצביע על כמות הפריטים המועטה וטען כי במקרה של תיק ראשון כנגד הנאשם (ככל שהיה נערך עמו הסדר מותנה בתיק הקודם) לא היה נגזר על הנאשם עונש מאסר ולו בעבודות שירות והגיש אסופת פסיקה. לטענת ב"כ הנאשם ניתן ללמוד על נטילת אחריות מצד הנאשם מתשלום סך של 60,000 ₪ פיצויים במסגרת תביעה אזרחית (ענ/8), משנקבע כי הנאשם הוא חלק מהחברה, יש לקחת בחשבון את תשלום הסכום בעת שקילת עונשו של הנאשם. כמו כן, לטעמו, יש לקחת בחשבון כי המאשימה לא הוכיחה שנגרם לחברות נזק בגין מעשיו של הנאשם.

10. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, יליד איראן שנאלץ לשרת בצבא איראן חרף היותו יהודי. לדבריו הנאשם נפצע במהלך שירותו הצבאי וסובל מאז מנכות פיזית ונפשית. עוד הוסיף כי למרות הנכויות מהן סובל הנאשם הוא עובד לפרנסתו, מטפל ותומך באמו שהיא קשישה במצב סיעודי. נוכח כל האמור, עתר להארכת המאסר המותנה מהתיק הקודם ולצדו השתתת התחייבות או של"צ. לחילופין, ככל שיופעל המאסר המותנה עתר ב"כ הנאשם לחפוף את עונשי המאסר בתיק דנן ובתיק הקודם.

דבר הנאשם

11. הנאשם ציין כי הוא מקבל את הכרעת הדין אך חושב שאינו אשם. עוד ביקש להתחשב במצבו הרפואי, בצורך לטפל באמו ובכך שהוא בן יחיד.

השלמת טיעונים לעונש

12. ביום 4.6.18 נערכה השלמה לטיעונים לעונש, לאור חוות דעת של הממונה על עבודות שירות שמצא את הנאשם בלתי כשיר לעבודות שירות. באותו דיון טענו הצדדים באריכות לגבי העונש שיש לגזור על הנאשם לאור מצבו הרפואי אשר אינו מאפשר נשיאת מאסר בעבודות שירות ואף הגישו פסיקה התומכת בטיעוניהם. הסנגור חזר ועתר להאריך את המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם והפעם במשנה תוקף לאור אי התאמתו לעבודות שירות והגיש את ענ/9, מסמכים רפואיים עדכניים מיום 23.5.2018 לפיהם בשל מצבו זומן הנאשם לצנתור לב. ב"כ המאשימה התנגד לאמור ואף ציין כי מבוקש שהמאסר המותנה יופעל במצטבר לעונש שייגזר בתיק זה.

13. מאחר ומאז התקבלה חוות דעת עדכנית מהממונה על עבודות השירות לפיה נמצא מקום בו יוכל לרצות הנאשם עונש בעבודות שירות, מתייתר הצורך בדיון הנוגע לאי התאמת הנאשם לעונש אשר ירצה בעבודות שירות

מסיבות רפואיות ונפשיות ועל השפעתו על גזירת הדין או על שאלת הארכת המאסר המותנה. שאלת הארכת המאסר המותנה תיבחן בהקשר הכללי שכן ב"כ הנאשם עתר לכך כאמור במסגרת הטיעון לעונש, ועוד טרם קבלת חו"ד הממונה.

קביעת מתחם העונש ההולם

14. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות הם הבטחת קיום מסחר תקין ושמירה על זכויות בעלי סימני מסחר רשומים. ביצוע העבירות גוזל מהיוצר את פרי עמלו ופוגע בציבור בכללותו. בנוסף, בביצוע עבירות מהסוג הנדון יש כדי לפגוע בתדמיתה של מדינת ישראל כמדינה אוכפת חוק בנוגע לסימני מסחר של חברות בינלאומיות.

15. אשר לנסיבות ביצוע של העבירות: העבירות שביצע הנאשם מקורן בתכנון מוקדם. כפי שנקבע בהכרעת הדין, הגם שהנאשם לא היה בעליה הרשום של חברת -- הרי שהיה בפועל בעלה ומנהלה, ביצע את העבירות באופן ישיר, היה הרוח החיה בה ובחנות ונהג בפריטים המפרים, נושאי סימני המסחר של 3 חברות בינלאומיות, מנהג בעלים. מטרת ביצוע העבירות הייתה הפקת רווח כלכלי על-ידי מכירת הפריטים. יש לתת את הדעת לכך שהמדובר במקרה זה בכמות פריטים מפרים שאיננה גדולה ביחס לפריטים אשר עמדו למכירה בחנות ויש בכך למתן במידת מה את חומרת הנסיבות. לא נעלמה מעיני טענת ב"כ הנאשם לפיה לא עסק הנאשם ביבוא מוצרים מסין וענ/1 אותו הגיש בהקשר זה. ממצאי באשר לביצוע העבירות על ידי הנאשם באופן ישיר מפורטים בהכרעת הדין, ואינני מוצאת כי ראוי או נכון לדון בשאלה זו שוב במסגרת גזר הדין. היקפו של נזק כלכלי פוטנציאלי לא צוין, יחד עם זאת - אין המדובר בפגיעה של מה בכך בראי הערכים המוגנים המפורטים לעיל. בשקלול כלל הנסיבות המפורטות מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה איננה מהגבוהות ביותר אך איננה מבוטלת.

16. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים נקבע מתחם ענישה שבין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בפועל:

· עפ"ג (מחוזי - מרכז) 1843-05-16 **שמחון נ' מדינת ישראל** (08.11.2016), שם נדון עניינו של בגיר צעיר, נעדר עבר פלילי, אשר הודה בביצוע עבירה על פי סעיף 60(א)(4) לפקודה בכך שהחזיק, יחד עם אחרים, 144 פרטי לבוש מפרים של חברת נייק ברכב. מתחם העונש נקבע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל. נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי לצד 1,500 ₪ קנס. בערעור הופחת סכום הקנס ל- 500 ₪ נוכח העובדה שהנאשם פיצה את חברת נייק.

· ת"פ (שלום-ת"א) 7241-11-12 **מדינת ישראל נ' בן נחום** (26.3.2014), על הנאשם אשר הודה בהחזקת עשרות פרטי לבוש מפרים, נעדר עבר פלילי נגזרו 6 חודשי מאסר על תנאי וכן גם על הנאשם הנוסף.

· ת"פ (שלום - פ"ת) 45336-01-16 **מדינת ישראל נ' יהודה** (8.12.2016) מתחם העונש ההולם אשר נקבע ביחס לנאשמת אשר ביצעה עבירות של החזקת 450 תקליטורים מפרים, בצירוף תיק נוסף בו הודתה

בהחזקת 236 תקליטורים נוספים נקבע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשים אותם ניתן לרצות בעבודות שירות. הנאשמת הודתה בביצוע העבירות, נטלה אחריות, נעדרת עבר פלילי. נגזרו עליה 5 חודשי מאסר על תנאי לצד קנס בסך ₪ 1,500.

ת"פ (שלום - ת"א) 647-12-12 **מדינת ישראל נ' קבילה** (13.7.2014) (להלן: "**עניין קבילה**"), הנאשם הורשע על בסיס הודאתו בכך שהחזיק ומכר 7 סימני מסחר שונים וכ-550 פריטים מפרים. תחתית המתחם נקבעה כמאסר על תנאי. לאור ההודיה, לקיחת האחריות והחרטה שבהתנהגות (הסדרי פשרה), חסכון הזמן השיפוטי והעדר עבר פלילי נגזר על הנאשם מאסר על תנאי למשך 4 חודשים לצד התחייבות להימנע מביצוע העבירה.

17. ב"כ המאשימה הפנה לגזרי דין בהם נקבע הרף התחתון של המתחם לעונש של מספר חודשי מאסר בעבודות שירות, אולם עיון בגזרי הדין מלמד כי אלה חמורים בנסיבותיהם מעניינו ועוסקים אף במכירת תרופות מזויפות ועבירות נוספות לאלה בהן הורשע הנאשם. (ראו: ת"פ (שלום - ת"א) 7675-09-14 **מדינת ישראל נ' דוד לוי** (6.9.2015) ת"פ 57238-01-15 (שלום - ת"א) **מדינת ישראל נ' נרינסקי** (19.02.2017). מנגד, חלק מגזרי הדין אליהם הפנה ב"כ הנאשם נוגעים להסדרי טיעון שנערכו עם נאשמים שהודו ולא נקבע בהם מתחם ענישה (לדוגמא: ת"פ (שלום - ת"א) 33383-04-13 **מדינת ישראל נ' שולמייסטר** (25.2.2014), ת"פ (שלום - ת"א) 59764-05-13 **מדינת ישראל נ' מרדכי** (26.2.2014), ת"פ (שלום - ת"א) 6692-10-12 **מדינת ישראל נ' סויסה** (14.5.2014).

18. לאחר בחינת המפורט לעיל, בראי הערכים המוגנים, מצאתי להעמיד את מתחם עונש המאסר בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר בפועל, אותם ניתן לרצות בעבודות שירות, בכפוף לחוות הדעת של הממונה. לעניין מתחם הקנס, בעבירות מסוג זה הקנס הוא ממין העבירה וזו בוצעה לשם הפקת רווח כלכלי כך שעונש מסוג זה נדרש על מנת ללמד כי אין אף תועלת כלכלית לצד ביצוען של העבירות. לאחר שנתתי דעתי לנסיבותיו של הנאשם ולכך שאף שולם פיצוי על ידי חברת -- במסגרת פשרה בהליך אזרחי (ענ/8), מצאתי להעמיד את מתחם הקנס בין 2,000 ₪ לבין 5,000 ₪ לצד התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

הנסיבות הקונקרטיות

19. במקרה דנן אין נסיבות המצדיקות חריגה לקולא או לחומרה מהמתחם. הנאשם יליד שנת 1963, באשר למצבו הרפואי הוגשו ענ/2, ענ/3 ו-ענ/6 וענ/9 מסמך עדכני המלמדים על מצבו הפיזי והנפשי של הנאשם שאינו שפיר. מטעמי צנעת הפרט אמנע מלפרט את ממצאי חוות הדעת בעניינו ענ/2, אך אין ספק כי עונש של מאסר מאחורי סורג ובריאח כעתירת המאשימה יפגע ויכביד על הנאשם. עונש מסוג זה אף יקשה על אמו הקשישה והחולה של הנאשם, בה מטפל הנאשם (שהוא בן יחיד) ואף משמש לה כאפוטרופוס (ענ/7). עוד נתתי דעתי לחלופי הזמן מאז ביצוע העבירות, בשנת 2014, ולכך שמאז לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים.

20. הנאשם ניהל הוכחות ולא נטל אחריות לביצוען של העבירות. אמנם, ניהול ההוכחות אינו נזקף לחובתו, וקיים טעם בטענה לפיה במסגרת ניהול ההוכחות הצליח הנאשם להביא לידיעת בית המשפט את הכשלים המסוימים בחקירה, לגביהם קבעתי כי ישקלו בעת מתן גזר הדין. יחד עם זאת, אין הוא זכאי לאותה ההקלה הניתנת למי שמודה, חוסך מזמנו של בית המשפט ובפרט נוטל אחריות למעשיו. איני מקבלת את טענת ב"כ הנאשם לפיה נטל הנאשם

אחריות למעשים מששולם פיצוי במסגרת ההליך האזרחי על ידי חברת -- ביחס להפרת סימני המסחר של חברת לואי ויטון. ערה אני לעמדת השופטת מרגולין בעניין קבילה שם ערך הנאשם הסדרי פשרה עם בעלי הזכויות אשר נתפסה כחרטה בהתנהגות, אך יש לזכור כי באותו המקרה הודה הנאשם בביצוע העבירות ואילו בעניינו בעת דבריו האחרונים, חזר וטען הנאשם כי אינו אשם. בנוסף, לחובתו של הנאשם יש לזקוף את הרשעתו בתיק הקודם בגין ביצוע של אותן עבירות ממש. עיון בגזר הדין בתיק הקודם מלמד כי הנאשם התחרט על מעשיו ואף התחייב "שלא לחזור על הטעות". למרות זאת, וחרף המאסר על תנאי התלוי ועומד כנגדו, תוך פרק זמן קצר, בן מעט יותר מחצי שנה בלבד, שב הנאשם וביצע את אותן עבירות. ברור שבנסיבות אלה, ומשהנאשם הוכיח הלכה למעשה כי עונש של מאסר על תנאי אינו מרתיעו, יש מקום לגזירת עונש קונקרטי במקרה זה לצד ענישה צופה פני עתיד.

21. בהתאם לקבוע בסעיף 40א(9) לחוק העונשין יכול בית המשפט להתחשב בהתנהגות רשומים של חברת -- . עוד בעת גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם אשר נקבע. במסגרת הכרעת הדין קבעתי כי נפלו כשלים בעת החקירה, ובכלל זאת ביחס לעריכת החיפוש ומילוי דוח החיפוש וכן ביחס להעדר חקירה של מנהליה הרשומים של חברת -- . עוד קבעתי כי הגם שהפגמים אשר נפלו אינם פגמים היוורדים לשורשו של עניין, מהטעמים המפורטים שם, אלה יבואו בחשבון בעת גזירת הדין. בנסיבות אלה יינתן משקל להתנהלות זו של רשומים החקירה בעת קביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם לקולא.

22. לאחר שקילת כל המפורט לעיל, חרף עתירת המאשימה לגזור את עונשו של הנאשם ברף העליון של מתחם הענישה לא מצאתי לעשות כן. יחד עם זאת, אין מקום לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם כעתירת הסנגור שכן כאמור, קיימת חשיבות במקרה זה לענישה קונקרטית וברורה על הנאשם. תוך התחשבות במכלול המפורט לעיל, מצאתי להעמיד את עונשו של הנאשם על חודשיים מאסר אותם ניתן לרצות בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה מרתיע, קנס והתחייבות.

סוגיית הארכת המאסר המותנה

23. טרם גזירת הדין יש לתת את הדעת למאסר המותנה בן שישה חודשים אשר נגזר על הנאשם במסגרת התיק הקודם - התלוי ועומד כנגדו וטענות הסנגור כנגד הפעלתו. משמצאתי מהנימוקים המפורטים לעיל כי בעניינו של הנאשם יש מקום לגזור על הנאשם עונש ממשי הכולל מאסר הניתן לריצוי בעבודות שירות ואף מאסר מותנה, הרי שעל פי הוראות סעיף 65 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), הקובעות כי יכול בית המשפט להאריך מאסר מותנה רק מקום בו לא גזר עונש מאסר על הנאשם, ובכלל זאת מאסר על תנאי, אין בידי סמכות כדי להורות כאמור. [ראו בהקשר זה הוראות חוק העונשין וכן רע"פ 4236/13 **חיים בן חיון נ' מדינת ישראל** (3.11.2013) וע"פ 130/80 **מדינת ישראל נ' קורדובה** פ"ד לה(2), 225, (1981)].

24. נתתי דעתי לטענת ההגנה לפיה מאחר והיה על המאשימה בתיק הקודם להציע לנאשם הסדר מותנה והיא לא פעלה כאמור יש להורות על הארכת המאסר המותנה, אך לא מצאתי כי יש בה כדי לשנות ממסקנתי. ראשית ניתן ללמוד על עמדה שונה מזו לה טען הסנגור, מת"פ (שלום - רמ') 11804-06-15 **פרקליטות מחוז מרכז פלילי נ' טובול** (7.4.2016). באותו עניין ציין כבוד השופט קובו כי הסמכות שבהצעת הסדר מותנה היא סמכות שבשיקול דעתו של התובע ואי העתירות של המאשימה לקיום הסדר מותנה גם כאשר נאשם עומד בתנאי הסף איננה יוצרת עילה

אוטומטית להתערבות בית המשפט. בנסיבות אלה, וודאי שאין יכולת או מקום לבחון במסגרת ההליך הנדון, האם הוצע או לא הסדר מותנה לנאשם בתיק קודם וחלוט והאם פעלה הפרקליטות כדין באותו מקרה. כמו כן, בראי כלל הנסיבות אשר פורטו לעיל אינני סבורה כי מקרה זה מצדיק הארכת המאסר המותנה ואין בטענה בעניין ההסדר המותנה כדי לשנות ממסקנתי נוכח תכליתו של עונש מסוג מאסר מותנה ונסיבות המקרה דנן (ראו כדוגמא רע"פ 3021/14 **רוני ספיר נ' מדינת ישראל** פסקה 11 (13.5.2014)).

25. יש לזכור ולהזכיר שוב, בכל הכבוד לטענה בקשר להסדר המותנה, משלא נערך עם הנאשם הסדר מותנה בתיק הקודם, ולאחר מתן גזר הדין, ידע הנאשם היטב כי תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה ועובדה זו לא הרתיעה אותו או מנעה ממנו ביצוע העבירות בתיק דנן בסמוך מאוד למועד בו נגזר המאסר המותנה.

26. ואוסף, אינני מוצאת כי המאסר המותנה שהושת על הנאשם בתיק הקודם אינו מידתי בנסיבות המקרה, כנטען ע"י הסנגור. ממילא בהקשר זה ואף כשעסקינן במאסרים מותנים שאינם מידתיים, סמכויותיו של בית המשפט הדן בהפעלתו של המאסר המותנה אינן מאפשרות הארכתו אלא ככל שמתקיימים שני התנאים הקבועים בסעיף 56 לחוק העונשין, ואין זה המצב כאמור בענייננו. אינני מוצאת כי מקרה זה דומה לעניינו של המערער ברע"פ 1441/14 **חמיס נ' מדינת ישראל** (9.12.2014), שם דובר בצבר נסיבות אשר הביאו לקביעת בית המשפט העליון כי יש מקום באותו המקרה לחרוג ממתחם העונש ההולם ולהאריך את המאסר המותנה, ואין מתקיימות בעניינו. עיון בפסק הדין מלמד כי נימוקי בית המשפט נשענו על שינוי ההלכה בדבר הענישה הראויה בעבירת שב"ח בנסיבותיו של המערער לאחר גזירת המאסר המותנה אשר הופעל, על אורכו של המאסר המותנה שהופעל (10 חודשים) וכלליותו וכן על שיקומו של הנאשם. בנסיבות אלה העתירה להארכת המאסר המותנה אשר נגזר על הנאשם בתיק הקודם נדחית.

חפיפת עונשי מאסר

27. לצד זאת, בראי מכלול השיקולים אשר פורטו לעיל, ובכללם מצבו הבריאותי, הנפשי והמשפחתי של הנאשם, ובשים לב לאורכו של המאסר המותנה התלוי ועומד, מצאתי כי מתקיימים במקרה זה נימוקים המצדיקים ריצוי העונש שייגזר בתיק זה בחופף למאסר המותנה אשר יופעל, וזאת בדרך של עבודות שירות.

28. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. חודשיים מאסר בפועל אשר ירצו בעבודות שירות. אני מפעילה את עונש המאסר המותנה אשר נגזר על הנאשם בת.פ. 10-13-29893 למשך 6 חודשים בחופף לעונש המאסר שהוטל בתיק זה. סך הכל ירצה הנאשם 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות בבית אבות משען, ביאליק 33, חולון. הנאשם יתייצב ביום 14.10.18 שעה 8:00 במפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות שירות. מובהר כי יתכנו שינויים במקום העבודה ושעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור את העבירות בהן הורשע.

ג. קנס בסך 2,000 או 20 ימי מאסר תמורתו, בראי הפעלת ההתחייבות עליה חתם הנאשם בתיק הקודם כמפורט בסעיף ה' שלהלן. הקנס ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1.11.18. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע. הנאשם יחתום על התחייבות עד השעה 13:00 בצהרים היום. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 30 ימים.

ה. אני מורה על הפעלת ההתחייבות אשר נחתמה בהמשך לגזר הדין בת"פ 29893-10-13 (שלום ת"א) באופן חלקי בהתחשב בנסיבותיו של הנאשם המפורטות בגזר הדין, כך שהנאשם ישלם סך 5,000 ₪ מתוך סכום ההתחייבות אשר עמד על סך 10,000 ₪. הסכום ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים הראשון ביום 1.3.19. לא ישולם תשלום - יעמוד מלוא הסכום לפירעון מיידי.

המזכירות תשלח עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' אב תשע"ח, 19 יולי 2018, בנוכחות הצדדים.